

Arrest

nr. 65 538 van 12 augustus 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 17 mei 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 april 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 27 juni 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij Mr. F. DELEPIERE, die loco advocaat K. BALCAEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Sri Lankaanse Tamil afkomstig uit Malokovil. U baseerde zich voor uw asielerelaas volledig op de verklaringen afgelegd door uw zoon S.T. (...) (ov x). Ter ondersteuning van uw asielerelaas legde u een identiteitskaart voor.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat- generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat de hoedanigheid van vluchteling u niet kan worden toegekend, en dit omwille van onderstaande redenen. U baseert uw asielerelaas integraal op dat van uw zoon S.T.(...) (ov x)

Aangezien uw zoon zijn vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie niet aannemelijk heeft gemaakt, kan ten aanzien van u evenmin de hoedanigheid van vluchteling of een Subsidiair Beschermingstatuut worden toegekend.

"Volgens uw verklaringen bent u een Tamil afkomstig uit Eulalai in de Vanni, Sri Lanka. In april 2007 vertrok u uit Eulalai met uw familie omwille van de gevechten en de daarbij gepaard gaande mortierinslagen. Jullie vertrokken naar de Malu-tempel in Malokovil waar jullie tot ongeveer januari 2008 woonden. Vervolgens probeerde jullie het oprukkende leger te vermijden door te vluchten naar "LTTE" - gebied (Liberation Tigers of Tamil Eelam). In mei 2009 gaven jullie zich over aan de militairen. Uw echtgenote en twee kinderen hadden zich reeds een aantal maanden daarvoor aan het leger overgegeven. U kon uw vrouw niet vergezellen om dat u zoals elke mannelijke Tamil hand- en spandiensten diende te leveren voor "LTTE". U beweerde dat u reeds in 1999 als gids voor "LTTE" gewerkt had en dat u Tijgers naar Sinhalees gebied gidste. In het verleden was u hiervoor reeds een keer opgepakt en gemarteld. Toen u zich uiteindelijk overgaf werden jullie in Puthukuddiyurpu (PDK) gefouilleerd en naar Omanthai gebracht. In PDK ging u na een mortierinslag op de grond liggen. Dit was niet naar de zin van een soldaat, waarop u met een knuppel werd geslagen. In Omanthai werden strijders afgezonderd van de families. U werd samen met uw moeder ondergebracht bij de families en werd overgebracht naar "Menik farm" in Chettikulam. Door de slagen die u in PDK had gekregen was u verwond aan uw been en kreeg u de toestemming om in mei 2009 naar het ziekenhuis in Vavuniya te gaan voor een radiologisch onderzoek. Terwijl u op uw beurt wachtte kon u de gewonden en de zieken niet meer aanzien en wandelde u samen met uw moeder uit het ziekenhuis. Jullie gingen vervolgens naar een oom in Thanikulam in Vavuniya. U verbleef een drietal maanden bij uw oom waarop u naar Colombo vertrok om van daaruit Sri Lanka te verlaten. Eind oktober 2009 vertrok u samen met uw moeder uit Colombo. Via Singapore en Moskou kwam u op 1 november 2009 in België aan waar u asiel aanvraagde. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u uw identiteitskaart, geboorteaktes van uw echtgenote en kinderen, uw huwelijksakte voor en een brief van uw echtgenote geattesteerd door de Grama Sevaka dat zij met haar kinderen in Eulalai East wonen.

Er dient te worden opgemerkt dat u onvoldoende elementen heeft aangehaald waaruit blijkt dat u Sri Lanka diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Geneefse Conventie en dat u bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka alsnog dergelijk bedoelde vrees meent te moeten koesteren of een reëel risico op ernstige schade zoals omschreven in de definitie van Subsidiaire Bescherming zou lopen.

In eerste instantie moet worden opgemerkt dat de situatie in Sri Lanka sinds uw vertrek grondig is gewijzigd. Zo blijkt uit de richtlijnen van het UNHCR ("UNHCR Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum-Seekers From Sri Lanka", dd. 5 juli 2010) dat de oorlog op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Srilankaanse leger op LTTE. De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd en er wordt werk gemaakt om het hoge aantal "IDP's" die zich in de vluchtelingenkampen bevinden te hervestigen, terwijl personen die verdacht zijn van banden met LTTE in "High Security Camps" blijven. In het licht van de gewijzigde situatie in Sri Lanka is het profiel van een gewone Tamil afkomstig uit het noorden of het oosten niet meer voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. Elk dossier dient individueel te worden behandeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut hangt er vooral van af of de asielzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij of zij tot één van de door het UNHCR opgesomde risicoprofielen behoort. Personen die verdacht worden van banden met de LTTE, hetgeen u vreest bij terugkeer naar Sri Lanka, kunnen als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de asielzoeker daadwerkelijk banden heeft met de LTTE en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. Uw relaas kan echter niet overtuigen dat u bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka tot een dergelijk risicoprofiel behoort. Zo verklaarde u dat u momenteel door de "CID" zou worden geïnterviewd omdat u in het verleden (in de jaren '90) als gids zou hebben opgetreden om Tijgers in Sinhalees gebied binnen te loodsen. U zou toen zijn opgepakt. Daartegenover staat dat u toen al na 25 dagen werd vrijgelaten en dat u nadat u zich een aantal malen in het legerkamp had aangeboden geen noemenswaardige problemen met het leger of de "CID" meer heeft gekend (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Ook verklaarde u dat u ondanks uw activiteiten voor "LTTE" in de jaren '90 bij de controle in Omanthai niet werd afgezonderd maar met uw moeder naar het "IDP-kamp" in "Manik farm" mocht vertrekken, terwijl personen die geïdentificeerd worden als hebbende een hoog "LTTE" profiel, apart werden gehouden en zoals uit de bovenvermelde guidelines blijkt, naar "High Security Camps" werden overgebracht. Dat dit niet bij u het geval was relateert de ernst van uw ingeroepen profiel en wijst erop dat u als een gewone Tamil uit het noorden werd beschouwd die

misschien wel in het verleden de "LTTE" heeft geholpen maar duidelijk niet het uitgesproken profiel heeft die bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka in de huidige situatie door de Srilankaanse autoriteiten zou worden geviseerd.

Over het verblijf in "Manik farm" kunnen noch u noch uw moeder (T.Y. (...)) een begin van bewijs voorleggen en uw onderlinge verklaringen zijn niet coherent te noemen. Zo verklaarde u dat u door een soldaat in PDK werd geslagen, dat u daardoor problemen kreeg aan uw been en dat u in "Manik farm" nooit meer bent mishandeld (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Uw moeder daarentegen stelde dat u een dag na uw aankomst in "Manik farm" werd geslagen waardoor u voor verzorging in het hospitaal moest worden opgenomen (zie gehoorverslag Thambiah Yogarani CGVS, p. 2). In hetzelfde verband is het ook ongeloofwaardig dat u zomaar uit het hospitaal kunt wandelen, terwijl u onder begeleiding van de politie naar het hospitaal werd vervoerd (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Deze vaststellingen breken de geloofwaardigheid van uw verklaring in het vluchtelingenkamp verbleven te hebben, af.

Voorts blijft u bijzonder vaag over de documenten die u gebruikte om naar België te reizen. U beweerde dat het een vals paspoort was met uw foto en daarop de naam Konabalam. De geboortedatum die op het paspoort vermeld stond was u echter onbekend. Ook wist u niet te vertellen met welk soort visum u reisde. Toen u vervolgens werd gevraagd hoe u door de reisagent werd voorbereid om de immigratiediensten in België te passeren zei u dat de reisagent had gezegd dat u dan maar moest vertellen dat u zieke mensen ging bezoeken. Meer bijzonderheden over die zieke personen zoals de namen en in welk ziekenhuis u die bezoeken zou gaan afleggen kon u echter weer niet geven (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Van een asielzoeker die met een vals paspoort beweert te zijn gereisd kan worden verwacht dat hij essentiële informatie betreffende dit paspoort, zoals geboortedatum, verkregen visa, het doel waarvoor de visa werden verkregen, zonder enig probleem zou kunnen meedelen, gelet op de kans die hij loopt om bij een controle aangehouden en ondervraagd te worden omtrent zijn identiteit en zijn reisdoel. Het is immers algemeen geweten dat op internationale luchthavens veelvuldige identiteitscontroles plaatsvinden en dat de mogelijkheid bestaat om er grondig te worden ondervraagd over reisdocumenten en identiteit, en dit telkens op individuele basis. Vooral vluchten uit niet-Schengenlanden worden bij aankomst in de Schengenzone, waarvan België lid is, aan strenge controles onderworpen. Gelet op het grote risico dat verzoeker liep om door het luchthavenpersoneel zowel in Sri Lanka als in België aan herhaalde identiteitscontroles en bevestigingen te worden onderworpen met betrekking tot zijn persoon en zijn reisdoel, kan redelijkerwijs verwacht worden dat zijn reis grondig werd voorbereid teneinde het risico om tijdens een van de controles door de mand te vallen, te minimaliseren.

Uw gebrekkige kennis over uw reisdocumenten en het doel van uw reis doet vermoeden dat u informatie over uw reis en uw reisdocumenten voor de Belgische autoriteiten achterhoudt." De door u voorgelegde identiteitskaart voegt niets wezenlijks toe aan uw asioldossier, daar uw identiteit hier niet ter discussie staat

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. "

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de verzoekende partij haar aanvraag om erkenning als vluchteling of om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verbindt aan deze van haar zoon S.T.(...). Zij roept geen eigen motieven in.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 65 539 van 12 augustus 2011 de aanvraag om erkenning van de vluchtelingenstatus en om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van S.T.(...) verworpen.

In dit arrest wordt als volgt gemotiveerd:

"(...)2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 1 A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen en artikel 48/3 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna vreemdelingenwet).

Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.1.1 Verzoeker stelt dat hij gedurende het gewapende conflict herhaaldelijk heeft moeten vluchten met zijn familie. Hij stelt dat hij wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging koestert en om die reden Sri Lanka diende te verlaten. Verzoeker herhaalt dat hij vreesde te worden opgepakt door de CID en het risico bestaat om bestraft te worden voor zijn aandeel tijdens het gewapend conflict. Verzoeker benadrukt dat hij steun geboden heeft aan de LTTE door hun logistiek te ondersteunen en andere werken uit te voeren. Verzoeker wijst er op dat aangezien in Menik Farm zodanig veel vluchtelingen waren bij hun aankomst de CID niet onmiddellijk iedereen kon ondervragen. Bovendien was verzoeker en zijn moeder (verzoekster) ziek waardoor zij toestemming kregen om naar het ziekenhuis te gaan en daar te verblijven, waardoor zij niet ondervraagd werden en verzoeker zich gedeisd diende te houden.

De Raad meent zoals verweerder stelt dat verzoeker zich in voorliggend verzoekschrift beperkt tot het herhalen van zijn asielmotieven en het betwisten van de motieven van de bestreden beslissing hieromtrent. De situatie in Sri Lanka is echter sinds het vertrek van verzoeker grondig gewijzigd, zoals bevestigd wordt door de richtlijnen van het UNHCR, meer bepaald de Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Sri Lanka dd. 5 juli 2010 (bij de verweernota gevoegd en samengevat in de bestreden beslissing). Elk dossier dient individueel te worden behandeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut hangt er vooral van afhangt of de asielzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij of zij tot één van de door het UNHCR opgesomde risicoprofielen behoort. Personen die verdacht worden van banden met de LTTE, hetgeen verzoeker vreest bij terugkeer naar Sri Lanka, kunnen als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de asielzoeker daadwerkelijk banden heeft met de LTTE en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker geen dergelijk LTTE profiel heeft.

2.1.2. De stelling van verzoeker waar gesteld wordt dat bij de overgave aan de militairen duizenden vluchtelingen moesten getrieerd worden en dat in Menik Farm er zo veel vluchtelingen waren dat de CID niet iedereen kon ondervragen is geen weerlegging van de bestreden beslissing waar gesteld wordt: "Zo verklaarde u dat u momenteel door de "CID" zou worden geïnterviewd omdat u in het verleden (in de jaren '90) als gids zou hebben opgetreden om Tijgers in Sinhalees gebied binnen te loodsen. U zou toen zijn opgepakt. Daartegenover staat dat u toen al na 25 dagen werd vrijgelaten en dat u nadat u zich een aantal malen in het legerkamp had aangeboden geen noemenswaardige problemen met het leger of de "CID" meer heeft gekend (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Ook verklaarde u dat u ondanks uw activiteiten voor "LTTE" in de jaren '90 bij de controle in Omanthai niet werd afgezonderd maar met uw moeder naar het "IDP-kamp" in "Manik farm" mocht vertrekken, terwijl personen die geïdentificeerd worden als hebbende een hoog "LTTE" profiel, apart werden gehouden en zoals uit de bovenvermelde guidelines blijkt, naar "High Security Camps" werden overgebracht. Dat dit niet bij u het geval was relateert de ernst van uw ingeroepen profiel en wijst erop dat u als een gewone Tamil uit het noorden werd beschouwd die misschien wel in het verleden de "LTTE" heeft geholpen maar duidelijk niet het uitgesproken profiel heeft die bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka in de huidige situatie door de Srilankaanse autoriteiten zou worden geïnterviewd."

2.1.3. Ook het motief dat verzoeker werd vrijgelaten na dagelijks bezoek van zijn echtgenote en hun kind, waarbij zij de militairen telkens smeekte om haar man vrij te laten, hetgeen uiteindelijk gebeurd is onder de strenge voorwaarde zich dagelijks 's morgens en 's avonds aan te bieden ter controle in de kazerne, overtuigt niet.

De Raad meent zoals verweerder stelt dat redelijkerwijs kan aangenomen worden dat indien verzoeker daadwerkelijk een door de autoriteiten geïnterviewd persoon zou zijn, de dagelijkse smeekbedes van zijn echtgenote, geenszins ertoe zouden geleid hebben dat verzoeker reeds na 25 dagen zo maar vrijgelaten werd met als enige voorwaarde dat hij zich dagelijks zou melden in de kazerne. Daarenboven heeft verzoeker buiten deze verplichte dagelijkse opgelegde aanmeldingen in de kazerne, na zijn vrijlating geen noemenswaardige problemen meer gekend met het leger of de "CID". Verzoeker heeft geen overtuigende elementen aangebracht om de vaststelling van het CGVS aangaande zijn profiel als gewone Tamil uit het noorden, te weerleggen.

2.2. In een tweede middel betwist verzoeker dat er sprake zou zijn van tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen en de verklaringen van zijn moeder.

De Raad meent dat dit een overtollig motief is.

Verzoeker weerlegt echter het motief uit de bestreden beslissing niet dat hij geen begin van bewijs kan neerleggen om zijn verblijf in "Manik farm". Hij geeft ook geen verklaring voor de in de bestreden beslissing aangehaalde ongeloofwaardige bewering dat hij zomaar uit het hospitaal zou kunnen wandelen, terwijl hij onder begeleiding van de politie naar het hospitaal zou zijn vervoerd (zie gehoorverslag CGVS, p. 5).

2.3. In een derde middel betwist verzoeker het motief uit de bestreden beslissing betreffende de reis naar België. Hij stelt dat de reis georganiseerd werd door een reisleader die het woord nam voor verzoeker en zijn moeder.

Dit overtuigt niet en is geen weerlegging van het motief uit de bestreden beslissing.

2.4. In een vierde middel wijst verzoeker op zijn gegronde vrees bij terugkeer en haalt hij een schending van artikel 1 A lid 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet aan.

Hij herhaalt dat reeds in voorliggend verzoekschrift is gewezen op het feit dat hij een aanvaring had met de militairen van het regeringsleger. Verder wijst hij er op dat de rapporten van de VN nog steeds gewag maken van specifieke kampen voor personen die betrokken waren bij de LTTE en dat verzoeker dus vreest om bij zijn eventuele terugkeer nog slachtoffer te worden van vervolging in zijn geboorteland.

Wat de verwijzing naar het asielrelaas van verzoeker betreft werd hierboven reeds gewezen dat verzoeker geen overtuigende elementen aangebracht heeft om de vaststelling van het CGVS aangaande zijn profiel als gewone Tamil uit het noorden, te weerleggen.

Door een loutere verwijzing naar niet nader bepaalde of neergelegde internationale rapporten over de mensenrechtensituatie in zijn land van herkomst weerlegt verzoeker de motieven van de bestreden beslissing niet. Het is ook geen bewijs van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat in zijne hoofde een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dit risico dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke.

2.5. In een vijfde middel betwist verzoeker de weigering van het subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 verrechtvaardigen.

Verzoeker legt bij zijn verzoekschrift een kopie van zijn identiteitskaart evenals de notities van meester Büchler van 27 oktober 2010 neer. Deze documenten weerleggen de bovenvermelde motieven niet.

(...)"

2.3. Dienvolgens kan ook in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en geen reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf augustus tweeduizend en elf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,

mevr. S. QUINTENS

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. QUINTENS

G. de MOFFARTS